ANUL XI. No. 1284 — 6 PAGINI 6 LEI — Marți 2 Ianuarie 193[illegible]

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

M 8373

[illegible] 2022

Doliul țării și al sportului român

Mișeleasca asasinare a primului ministru al țării, I. G. DUCA, a umplut de durere și indignare lumea sportivă.

Pe lângă durerea pe care o simte orice bun român, sportivii sunt loviți de jalea pierderei unui susținător convins al cauzei sportive.

L-a interesat îndeosebi hipismul. I. G. Duca, vechiu membru al Jockey Clubului, era nelipsit din padoc în zilele marilor reuniuni.

Transmitem îndureratei familii regretul profund, încercat de sportivii români și expresiunea sincerelor lor condoleanțe.

Apune și boxul amator?

Înțelegem motivele din cauza cărora boxul profesionist șomează.

Lipsa unei săli convenabile pentru organizațiile de iarnă și lipsa de continuitate, care lovește în tot ce se încearcă vara.

Simplu ca lumina zilei. Și nu se poate face o vină promotorilor, dacă ne având o sală convenabilă iarna, stau cu mâinile încrucișate și cu atât mai puțin, dacă desgustați de anemicul concurs al publicului în vara trecută, nu au mai avut curajul să persevereze, toamna.

Încercările răslețe făcute în iarna aceasta și cele ce se vor mai face, nu denotă decât pasiunea — hai să-i zicem bolnăvicioasă — a unora dintre organizatori, care departe de a rezolva problema, zilnic mai încurcată a boxului, nu face decât să demonstreze ce s'ar putea realiza în mod normal cu atâta spirit de sacrificiu.

Astăzi boxul șomează și cu el bine înțeles și boxeurii.

Între timp — deschidem o mică paranteză — ministerul de finanțe prin inefabilul d. Manolescu, cere o listă a tuturor boxeurilor profesioniști, ca să-i impună asupra beneficiilor realizate! **Satul arde și baba se piaptănă...**

Dar federația de box ce face?

Șomează oare și domnii din comitet, sau convinși de neputința lor față de vitregia vremurilor și de dificultățile neprevăzute ridicate în calea nobilei arte, au renunțat pur și simplu să reacționeze?

Nu e greu de priceput, că Federația de box ne având la dispoziție fondurile necesare, nu are cu ce să ia inițiativa clădirii unui local, care să adăpostească în viitor manifestațiile pugilistice.

Cât privește inițiativa altora, nu stă iarăși în cădérea Federației de box ca s'o stimuleze.

In atari condițiuni e cert că nu putem avea box iarna, iar acela care va fi încercat vara se va resimți de lipsa de continuitate.

Situațiune pe atât de clară, pe cât de dureroasă, pe care oficialii noștri nu o pot remedia.

Aceasta în ceiace privește boxul profesionist.

Cum stăm, însă, cu cel amator?

Pentru că, dacă putem admite — cu inima strânsă — ca boxul profesionist să fie pe cale de a sucomba fără să-i putem prescrie balonul de oxigen salvator, nu este admisibil ca și boxul amator să piară.

Stă în puterea federației de box, ca să servească amatorismului, oxigenul de care are nevoie?

Nu scrim acest articol pentru a aduce recriminări, ci numai pentru a-i face atenți asupra pericolului, care amenință de la o vreme și boxul amator.

Am fi putut altfel să le reproșăm că nu au luat — până acuma — inițiativa nici unei reuniuni internaționale, singura — România — Cehoslovacia — datorându-se grupării Lucian Popescu și să ne întindem asupra acestui subiect.

Repetăm însă, că nu voim să îndreptăm răul criticând.

Cu un sfat bun și o îndrumare, sperăm să putem realiza mai mult

Am dori deci, ca în criza prin care trecem, toată atențiunea comitetului federației să fie asupra boxului amator.

Un lucru trebue înțeles: dacă mirajul pe care posibilitățile boxului profesionist l-a exercitat asupra amatorilor încetează, trebue înțeles cu alteeva. Altfel tineretul dispus să deschidă ușile sălilor de box, își va îndrepta pașii spre alte sporturi.

Surogatul necesar nu se află însă în mâinile organizatorilor.

Federația singură poate să reacționeze.

De organizațiile ce se vor face de azi înainte și mai ales de controlul ce se va exercita asupra lor; de competițiile internaționale pe cari federația le va organiza și de cele din străinătate la cari va trimete pe reprezentanții săi cei mai autorizați; de campionatele regionale și naționale și mai ales de fastul cu care se vor organiza, depinde în viitor existența boxului amator.

Iar pentrucă comitetul nu reușește de multe ori să se întrunească în număr, și săptămânile trec, ar fi poate bine să se reînvie comisia amatoare din trecut, care să studieze toate aceste chestiuni și să le pună la punct.

Timpul trece!

Campionatul Europei fixat pentru luna Aprilie, la Budapesta, se apropie și federația nu are nimic pregătit.

De bani nu mai vorbim: nici o lețeaie.

Nu arfi bine ca federația să organizeze un bal al boxului sau o reuniune de box — eventual — cu concursul profesioniștilor, pentru a strânge fondurile necesare deplasării amatorilor la Budapesta?

Autoritățile ar putea de asemenea să fie solicitate — dar din vreme — ca să subvenționeze participarea României la campionatul de box amator european.

Nu este admisibil sub nici un motiv, ca să strălucim prin absența noastră, la Budapesta, sau să dăm din colț în colț în ultima clipă, căutând — fără să-i găsim, bine înțeles — banii necesari.

Știm bine, că adunarea generală a federației de box se apropie și că evenimentul (?) acesta concentrează — de obiceiu — atențiunea tuturor membrilor, ca și cum cine știe ce interese s'ar desbate acolo.

Scoală-te tu, să mă așez eu!... acesta-i rostul adunării generale.

Am vrea ca de data aceasta atențiunea tuturor membrilor federației să fie concentarată asupra campionatului Europei dela Budapesta și reținută numai de succesul pe care l-am putea repurta acolo.

Adunarea generală și toate celelalte chestiuni — de bucătărie internă — să fie trecute pe planul al doilea.

Numai astfel vor putea fi slujite interesele superioare ale sportului, numai astfel vom reuși poate să redăm viață amatorismului, pregătind profesioniștii de mâine, când vremurile vor îngădui din nou boxului să retrăiască zilele glorioase din anii trecuți.

89715

r. o.

Reportaj parizian...

Reprezentanții sportului românesc la Paris

Ce se poate auzi în lumea sportivă de aci. — La antrenament cu boxeurii români — Eugène Huat crede în steaua lui Toma Aurel. — Ca să poată continua turneul, Crișana l-a vândut pe Variassy. — Agonia unui sport mercantilizat...

Ce deosebire între Parisul sportiv de acum un an și cel de azi.

Anul trecut scriam că «orașul luminii este Meca sportului». Și cu drept cuvânt. Se adunaseră atunci la Paris practicanții de elită, marii campioni ai tuturor sporturilor. Tunero, Kid Chokolate, Al. Brown și mulți alții se stabiliseră aci. In fiecare două zile vedeam pe Rapid, pe Admira, Ambrosiana sau Barcelona, La Palais des Sports, Fritzi Burger urma Soniei Henje și faimoasa echipă Ottawa se întâlnea la Paris cu nu mai puțin renumita «Canada Quakers»...

Totul se desfășura într'un cadru, în care recordurile de spectatori erau zilnic doborâte...

Dar astăzi? Nimic din toate acestea.

De Crăciun ca spectacol am avut jocuri de campionat, matchurile Crișanei și C. A. O.-ului.

In box toată activitatea regulată se desfășoară la Central Sporting, unde a fost nevoit să descindă Kid Francis și vor urma desigur Al. Brown, Marcel Thil și ceilalți.

Ca hokey pe ghiață, după o vizită scurtă a echipei canadiene Ottava, Jeff Dickson se mulțumește să monteze întâlniri, între echipe compuse din jucătorii angajați de el, cu «anul»...

Care să fie cauza acestei decadențe? Criza? Nu! strigă sportivii în cor. Atunci?

«MERCANTILIZAREA EXCESIVA A SPORTURILOR»

Iată declarat un sportiv din vechea gardă.

Dorința de câștig a organizatorilor din toate domeniile, e mult prea mare.

In box, Dickson ar vrea să aibe pe Marcel Thil și Kid Francis cu burse de 2—3000 de franci.

La football se caută echipe cari vor să joace pentru 2000 de franci sau în participare la încasări.

Cum ar accepta un Rapid, Ambrosiana sau Admira asemenea condițiuni? Iar în hokey pe ghiață, în loc de Canada Quakers sau Ottawa, Dickson găsește mai comod să monteze matchuri ca Franța — Franța internațională, etc.

In ediția întâia câștigă o echipă, în a doua alta și atunci, natural, se impune o decisivă...

Toate ar fi bune. Dar publicul «nu înghite» și chiar în forma aceasta de economie toate organizările sunt deficitare.

Ca să dovedesc nevinovăția publicului în această decădere e suficient să arăt că la Central Sporting unde programele sunt în continuă ameliorare, rețetele sporesc în progresie geometrică.

Iată deci explicația crizei speciale, care s'a abătut asupra sportului de aci.

Și multă lume suferă din cauza aceasta, dar mai ales acei pentru cari sportul a devenit o profesie.

LA ANTRENAMENT CU BOXEURII ROMANI

Când intri în sala de antrenament la Palais des Sports ai desigur o surpriză agreabilă... Auzi de odată: «Gogule dreapta sus», «Toma mai atent», «Covaci nu încerca la cap» și altele pe cari maestrul Alexandrescu le lansează cu voce de steutor.

Boxeurii români și-au stabilit cartierul în splendida sală a lui Dickson, unde lucrează intens sub privirile multor specialiști...

In fiecare dimineață la Bois de de Boulogne, fac educație fizică și mars. Intr'un cuvânt sunt gata de bătaie...

Axioți este angajat pentru 3 matchuri la Central.

Le va susține până la 5 Februarie și va primi în total 7500 de franci. Bursa este foarte bună în raport cu ce se plătește în prezent. Adversarii lui «Gogu» vor fi: Besneux, Rolando și Candel. Urmând în caz de victorie pe toată linia să fie opus lui Seelig și, poate, Roth.

Ceva mai norocos decât ceilalți români de aci este Toma Aurel.

Are multe simpatii și felul lui de a boxa place.

In matchul cu Huguenin a făcut oficiu de loctiitor. După ce se antrenase toată ziua, seara la 7, s'a telefonat că boxează. In asemenea condițiuni a reușit să câștige matchul.

Nu mă orientez după cele scrise de presa franceză, dar pun, mare preț pe opiniile specialiștilor.

Huat mi-a spus: «Toma Aurel a câștigat cu toate cele întâmplate în ultima repriză».

«Matchurile sale viitoare vor confirma performanța de atunci».

Toma Aurel, urmează să boxeze la 6 Ianuarie cu Praxille Gydo.

Titlul european de categorie mușcă nu va fi în joc. In cazul unei victorii a românului, Praxille Gydé va fi provocat pentru titlu. Pentru matchul de la 6 Ianuarie, Toma primește 2000 de franci.

Covaci nu se grăbește. Are un manager foarte abil în Michaud și e sigur că atunci când va boxa, va obține condiții excelente.

(Continuarea în pagina III-a)

Contestația Elveției împotriva lui Baratki

Comitetul executiv al Fifei, se întrunește la 12 Ianuarie
Elveția va retrage contestația!...

PARIS, 28 Dec. (Dela coresp. nostru). — La 12 Ianuarie se întrunește la Paris comitetul executiv al Fifei, pe a cărui ordine de zi figurează și judecarea contestației introduse de federația elvețiană împotriva jucătorului român Baratki.

Din felul cum este susținută contestația se poate deduce că elvețienii nu vor ajunge la ce țintesc: câștigarea matchului. Ci, în cel mai bun caz, o decizie de rejucare a matchului. Ceiace n'ar conveni câtuși de puțin elvețienilor.

Am avut prilejul să chestionez pe d. Jules Rimet, președintele F. I. F. E. I., asupra șanselor contestației Elveției. D-sa ne-a răspuns:

— «Nu se poate da decât maximum o decizie de rejucare a matchului. Am însă impresia că elvețienii vor retrage contestația, cu care nu au nici o șansă...»

STADIUL ROMAN A PLECAT ERI LA PARIS

Din cine se compune echipa

Foștii campioni de rugby ai României au părăsit eri după amiază capitala, îndreptându-se spre Franța unde au angajat mai de mult un turneu de câteva partide.

După cum se știe, turneul acesta al Stadiului Român a fost periclitat în ultimile zile datorită unor impedimente de ordin material. Ajutorul bănesc pe care l-a primit din partea Suveranului a făcut însă posibilă plecarea în Franța depe urma căreia footballul românesc nu va avea decât de câștigat.

Au făcut deplasarea următorii jucători: Gh. Dumitrescu, Tudor Ion, Jianu, Camil Ion, Constantin Florea, Virgil Ion, Pik Greceanu, Petre Bogos, Ion Eremia, Constantin Turutz, D. Ionescu, C. Bărbulescu, Vir și Anastasiade, Dan Ștefănescu, Simion Burlescu, Gică Ionescu, Gh. Crivăț, Armand Gabay, Constantin Canarache, Umberto Boreatti, Ilie Tarabega, Gh. Fântâneanu, Haralambie Ionescu, ing. N. Mărescu și Eugen Stoian.

A PLECAT ȘI MANEA

Odată cu echipa de rugby a părăsit capitala cu aceiași destinație și campionul României Manea care va concura la marele cross country organizat de ziarul «L'Auto» la Paris. Echipa este condusă de d-nii inginer N. Mărescu și Virgil Ion.

Lake-Placid, Schreiberhau, Garmisch și Engelberg

Echipa aviației nu mai pleacă

In 1932, România a cucerit recordul mondial de viteză, la jocurile Olympice dela Lake-Placid (USA).

In 1933, România a cucerit campionatul mondial de bob de 2 persoane, la Schreiberhau (Germania).

Ce ne rezervă 1934.

Când în 1932 echipa de bobsleigh a României, a descins la Lake-Placid, contactul ei cu pista, cu echipele și cu boburile de acolo, a avut darul să-i arate, cât de departe de realități erau campionii de la Sinaia. Cu boburi șubrede și reparate de câte 10 ori, pe o pârtie de zăpadă și cu rumeguș la «cotituri», s. cu echipieri cari nu întreceau 75 kg., sportul bobului la noi, nu era decât o parodie. De aceea prima impresie, a fost dezastruoasă. Când au văzut ai noștri, pe ce pârtie, cu ce boburi, și contra căror adversari vor avea de luptat, au rămas trăzniți. Și cum nu era timp de pierdut, s'au pus băieții pe lucru. In prima zi de antrenament, diferența între timpul realizat de bobul României, și cele mai bune echipe de acolo, era de circa 8—9 secunde.

Cine a făcut bob, își dă seama cât de enorm este o diferență de 8 secunde la o coborâre. Cum însă au fost tocmai 8 zile de antrenament și cum reprezentanții noștri făcuseră... contract cu Dumnezeu ca să le bonifice câte o secundă pe zi, care nu fu mirarea celor de dincolo de ocean, când în ziua cea mare, se pomeniră la egalitate cu ai noștri.

Cu niței noroc, cu niței curaj și perseverență, România se clasă a 5-a la bobul de două persoane, a 5-a la cel de 4 persoane, și culmea culmelor, făcu cea mai rapidă coborâre din lume, până în anul acela (1933, un american a bătut recordul cu 32/100 de secundă) adjudecându-și deci recordul lumii de viteză în bob de 4, pe 1932. Intoarsă în țară echipa victorioasă n'a cunoscut acea manifestație de bucurie la care avea dreptul. Nedescurajată însă, ca își strânge rândurile, și în 1933, realizează o performanță unică și câștigă la Sinaia 10 premii din 10 (printre cari campionatul național și militar, doborând în acelaș timp și recordul de viteză), iar apoi deplasându-se la Schreiberhau, răpește germanilor, la ei acasă, **campionatul mondial de bob de 2 persoane.**

Mai mult nu se putea...

De astă dată, distanța București-Schreiberhau, fiind numai de 1000 de km., victoria a fost celebrată așa cum se cuvine și ca răsplată supremă, din inițiativa ziarului «Curentul», și cu ultimul ban agonisit cu sudoare de un biet lucrător din fundul țării, dar care simte românește, se adună ban cu ban, 120.000 lei, cu cari se cumpără un bob de 2 și unul de patru, **pentru echipa aviației.**

S'ar părea, deci, că participarea României la campionatele mondiale dela Garmisch și Engelberg, este lucru cert. Ce ironie totuși: **sunt boburi, echipa e în plenitudinea forțelor, dar lipsesc fondurile necesare deplasării.**

România va fi într'adevăr reprezentată de echipa căpitan Angeles cu și de echipa inginer Frim, 2 echipe de o mare valoare; echipa aviației însă, de 2 ori campioana lumii, nu-și are asigurată participarea din lipsă de bani.

Și asta, pentru că la noi, lucrurile merg dea'ndoaselea: în loc ca federațiile, comitetele și comisiunile să se agite pentru a strânge, bani, sarcina aceasta e lăsată în seama echipelor. Și atunci, echipele care au mai mulți sfinți la Ierusalim, care au oameni la putere, pleacă, iar celelalte rabdă.

Comisiunea de bobsleigh se ceartă cu federația sporturilor de iarnă, Uniunea federațiilor de sport nu răzbește de procese, comitetul olimpic așteaptă anul 1936 (și în 1936 va aștepta anul 1940 etc.), în fine, toți lucrează pe capete, dar te'ntrebi decе atâta oboseală?

Diversele instituții cari conduc sportul românesc își iau o grea răspundere; și dacă din indolența sau nepriceperea lor, echipa aviației nu va putea pleca, sportul românesc va pierde fără îndoială un nou prilej de temeinică afirmare.

Footballul austriac la o răspântie

După rezultatele slabe făcute de „Wunderteam", o criză internă. — Jucătorii dela Rapid demisionează? Cine pleacă. Meisl va încerca să restabilească ordinea

VIENA 1. — Ori unde în altă parte, sărbătorile ar fi distrat atenția opiniei publice, îndreptând-o spre alte meleaguri, decât acelea sportive.

La Viena există încă o tradiție specială.

Footballul este aici prea înrădăcinat, prea identificat cu massele, pentruca Crăciunul sau Anul Nou să impună o pauză interminabilelor discuții în legătură cu ultimele rezultate ale «Wunderteamului».

Adevărul este însă că și criza prin care trece footballul austriac s'a accentuat extraordinar în ultimul timp, trecând dela o «criză de rezultate» la una internă, care amenință însăși temelia clubu rior.

Și odată cu aceasta și pe aceia a footballului austriac în general.

WUNDERTEAMUL

Ultimele rezultate ale «Wunderteamului», se cunosc.

După un match nul (2—2) cu Scoția, o deplorabilă înfrângere în fața echipei Arsenal (2—4) și o penibilă victorie apoi asupra Olandei cu 1—0.

Rezultate mult prea slabe, pentru prestigiul consacratei reprezentative a Austriei, și pentru pretențiile opiniei publice sportive austriace, obișnuită cu altfel de rezultate.

Meisl a încercat firește să scuze insuccesele acestea.

Și mulțumită mai mult autorității sale decât argumentelor pe cari le-a utilizat, a reușit în parte. Ajutat în bună măsură și de victoriile de club prin cari footballul austriac și-a afirmat din nou în ultimul timp o superioritate indiscutabilă.

ANARHIA JUCATORILOR

Dintre cluburi, acela care a reușit cele mai reconfortante victorii este Rapid.

«Verzii din Hüteldorf», cum li se spune aici jucătorilor dela Rapid, și-au conservat o formă admirabilă, situându-se în campionat în fruntea clasamentului și reușind și câteva victorii internaționale senzaționale.

Asupra rezultatelor nu mai revenim.

Accentuăm însă că victoriile acestea au instaurat la «Rapid» un fel de anarhie a jucătorilor, care amenință să la proporții îngrijorătoare.

Deși cei mai buni jucători din Viena, verzii nu sunt plătiți în raport cu calitățile lor. Aproape toți s'au arătat nemulțumiți din cauza aceasta, și au cerut mărirea salariilor.

Conducerea «Rapidului» a pretextat însă regulat că nu poate să acorde o mărire a salariilor. Și profitând și de faptul că avea cu jucătorii contracte foarte severe, i-a obligat să joace mai departe numai la Viena, neîncând un singur turneu, care să aducă jucătorilor surplusurile diurnelor.

Până la 1 Ianuarie, jucătorii au fost nevoiți să suporte regimul acesta.

Aproape toate contractele au expirat însă la 1 Ianuarie. Și aproape toți jucătorii dela Rapid și-au anunțat cu această ocazie, demisiile.

CINE PLEACA

Printre cei a căror demisie este iminentă, sunt câțiva din cei mai buni jucători vienezi: Binder, socotit cel mai bun shooteur austriac; Raftl — un portar extraordinar — Smistik, Ostermann și Wesselich.

Plecarea acestora ar însemna o pierdere ireparabilă pentru verzi, cari pentru a nu rămâne fără aceștia, au cerut Federației o prelungire din oficiu a contractelor.

Cererea către Federație, extrem de documentată, are drept principală justificare a faptului că «Rapid» nu poate mări salariile, următorul bilanț pe anul 1933:

Incasări 1.500.000 franci.

Aceste încasări s'au epuizat astfel: 400.000 de franci, cu cluburile vizitatoare; 400.000 impozite; 400.000 salarii, și 300.000 diverse.

Acești 300.000 de franci însă, înglobați sub titlul «diverse» vor fi foarte greu de trecut. 300.000 diverse și numai 400.000 salarii.

Deaceia, cu toate eforturile lui Meisl care a anunțat că va face tot ceiace îi stă în putință pentru a aplana conflictul dintre jucători și conducerea clubului Rapid, este greu de presupus că se va ajunge la un acord.

Cu atât mai mult cu cât — se pare — că adevărata cauză a demisiilor celor 5 ași ai Rapidului este o propunere de angajament foarte bine retribuită care li s'a făcut «verzilor» din Franța.

Plecarea lui Raftl, a lui Binder et Co., ar însemna însă o lovitură nu numai pentru Rapid, dar și pentru footballul austriac în general, care se găsește astăzi la o răspântie.

Pentru «Wunderteam», care și-ar pierde astfel câțiva titulari de neînlocuit.

Deaceia, este explicabilă atenția pe care opinia publică o acordă aici acestei «crize», și stăruința pe care o depune Meisl, pentru a împiedica plecarea celor 5 jucători.

COR.